V. évfolyam 1912. szeptember hó 28. 36. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusitás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szóval van megjelölve. Szíveskedjék mindig határozottan
HATSCHEK-FÉLE
ETERNIT-palát kérni.

Magyarországi központ:
ETERNIT MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-ut 33. szám.

A foszforsav mint növényi tápláló anyag.

Irta: Egy gazdasági akadémiai igazgató.

Azon növényi tápláló anyagok közül, amelyek mesterséges visszapótlására nagy gondot kell forditanunk, első helyen áll a foszforsav. Első helyen áll különösen Magyarországon, ahol a talajok különösen a másik két fontos táplálóanyagban, tehát nitrogén és káliumban ma még kevésbé szenvednek hiányt, de annál szembeötlőbb a foszfor hiánya, amelynek mesterséges visszapótlása csaknem minden kötött talajon termés fokozó hatást fog kifejteni.

Ma már köztudomásu dolog és sokszorosan be van bizonyitva, hogy a gabonafélék szemképződéséhez nagyon sok foszforsavat vonnak el a talajtól s bár a lóhere ennél többet kb. 20 kg.-ot, a lucerna kb. 30 kg.-ot von el a talajtól, mégis nem a lóhere, nem lucerna zsarólja a föld foszforsav tartalmát, hanem a kalászosok és pedig azért, mert a kalászosok csak a föld legfelsőbb termő rétegéből veszik foszforsav szükségletüket, ellenben a takarmány növények 2—3 méter mélyre is lebocsátják gyökereiket s tápláló anyagszükségleteiket a föld mélyebb rétegeiből szedik elő, a legfelsőbb réteget pedig husos, gyökereik elrothadása által még gazdagitják is. A takarmánynövényeket nem szoktuk eladni, állatainkkal takarmányoztatjuk fel és igy mindazon ásványi alkotó részek, amelyek a talajból általuk elvonattak, oda ismét visszakerülnek és pedig nem a mélyen fekvő rétegbe, ahonnét kivétettek, hanem a legfelsőbb termő rétegben s igy mennél több takarmánynövényt termeszt egy gazdaság, kell, hogy tápláló anyagokban annál gazdagabb legyen a talaj legfelsőbb rétege. A gabonafélék által a talaj legfelsőbb rétegéből elvont foszfor nem kerül oda vissza trágya alakjában, mert a gabonaféléket eladjuk s bennük kivisszük a gazdaságból azt a foszformennyiséget, amelyet azok a talaj legfelsőbb rétegéből elvonnak. Természetes tehát, hogy mennél több kalászost termel valamely gazdaság és mennél kevesebb takarmánynövényt, annál foszforszegényebb a talaj.

Sok kisérlet által van bebizonyitva, hogy foszfor tartalmu szuperfoszfát nemcsak sovány földeken fejt ki termésfokozó hatást, de még olyanokon is, amelyek nitrogénban aránytalanul gazdagok a amelyek ennek következtében erősen fejlesztik ugyan a növényzetet, dus szalmatermést — de csekély szemter-

Temetőben.

Temetőben kivirult a rózsafa, —
Szivemben is virág nyilott valaha;
Csalfa kis lány letépte e virágot, —
Megátkoztam én azóta
Százszor e rongy világot! . . .

Temetőben szomoruan sir a szél,
Hull a rózsa, szállong rola a levél; —
Jó lesz nekem sirkeresztnek az ága,
Jó lesz nekem szemfedőnek
A lehulló virága! . . .

Balla Miklós.

Korkép.

Nyaralás előtt.

Rózsáné: Mégy valahová a nyáron üdülni?

Virágné: Egész határozottan megyek, de nem tudom hová. De nem is csoda, ha az ember nincs eszénél, mert ez a cselédség, szabónő, frizirnő folytonkre teszik idegeimet.

Rózsáné: Legjobban tenned lelkem, ha kikérned orvosod tanácsát. Ezek legjobban tudják, hogy kinek milyen kura használ. Lásd én mindig igy cselekszem s tavaly is mily kellemesen mulattam Balatongyörökön.

Virágné: Lári-fári Balatongyörök, meg orvos! Én bizony nem sokat adok az orvosra, mert az egészségi szempontból elküld egy megfelelő fürdőre, de nem nézik az idegeket s az egyéb lényeges szempontokat. Utóvégre ha nyaralni megyek, szórakozás után vágyom. Mit nekem Györök, az az unalmas fészek! Nem birnák ki az idegeim! . . . Megkérdeztem Vargyast, az Hévizre küld, arra az utálatos Hévizre, hol az embernek mindig köszvény és reumáról panaszkodnak, Pápainé pedig Balatonfüredre hiv, a férjem pedig Révfülöpöt emlegeti, magam meg Ostendébe szeretnék menni, Tudod miért oda? Hát Turóczinó Marienbadba megy s oszt, ha haza jön mindig feszitene, hogy ő külföldön járt. Hiszen tudod milyen utálatos? . . .

II

(Öt perc mulva.)

Hegyiné: Szervusz, drágám! Hallom, hogy Ostendébe mégy! És tényleg?

Virágné: Ugy volt tudod, de férjem lebeszélt és valószinü, hogy Lidót választom az idén. Ez jobban megfelel idegeimnek.

III.

(Öt perc mulva.)

Haragosné: Mikor mégy? Azt mondják a Tátrába nyaralsz? Nagyszerü! Pompás!

Virágné: No, nem valószinü. Inkább Karlsbadon. Pá!

IV.

(Három perc mulva.)

Lányosné: Szervusz Mici! Hát te még mindig itthon vagy?

Virágné: Hát nem vagyok itthon? Hát nem? Szépen nem!

Lányosné: Mikor utazol már Balatonfüredre?

Virágné: Kikérem magamnak Balatonfüredet. Én Abbáziába megyek. Pá, szervusz!

V.

(Két perc mulva.)

Kornai Pista: Csókolom mind a két kezét, nagyságos asszonyom! Maga még nincs Herkulesfürdőn?

mést adnak, ami tehát azt bizonyitja, hogy még az ilyen kövérnek látszó föld is szegény foszforsavban. Ha a talajban foglalt tápláló anyagok ezen aránytalanságát szuperfoszfáttal kiegyenlitjük, a mellett, hogy a növény bokrosodása fokozódik, bujább is s erőteljesebb is lesz. A gabona nem dől el olyan könnyen, tehát jobb magot hoz, amely sokkalta teltebb, sokkalta nehezebb lesz. Az alkalmazott szuperfoszfát nemcsak nagyobb magtermést ad, de gyorsitja is a növény beérését. Magyar holdanként 120—150 kg. szuperfoszfát alkalmazása épen elegendő arra, hogy a buza beérését siettesse anélkül, hogy kényszerérés állana be, mint foszforsavban szükölködők.

Az elmondottakból kifolyólag tehát kétségtelen, hogy *annak aki műtrágyát akar használni, első sorban is foszfortrágyával, szuperfoszfáttal kell kisérletet tennie, legyen talaja bármilyen összetételü, legyen a növény amit termeszteni akar bármilyen*, mert a vizben oldható szuperfoszfát kétségtelenül nagy termésfokozó hatással van minden növényre s legfeljebb az a kérdés, hogy melyik talajon, melyik növény alá, milyen mennyiségü szuperfoszfát fogja a legnagyobb termés okozó hatást kifejteni. Általában véve 150—200 kg. kat. holdanként az a mennyiség, amelyet rendszerint minden növény alá alkalmazni szoktunk s amely mennyiségre vonatkozólag azt kell megjegyeznünk, hogy egyelőbb inkabb nagyobb mennyiséget alkalmazzunk s csak ha talajunk már ismételten meg lett műtrágyázva, térjünk át a kisebb mennyiségre.

Miután pedig az istálló trágyában épen fentebb elmondott okok miatt nincs elegendő foszforsav, talajunknak foszforsav tartalmát csakis ezen az uton növelhetjük, ugy tehát, ha az istálló trágyázás mellett szuperfoszfáttal is ellátjuk azt időközönként. Ezen az uton fokozhatjuk termésátlagainkat legegyszerübben, amelyre pedig minden gazdának saját jól felfogott érdekében törekednie kell.

Virágné: Már holnap utazom, de Szovátára! Isten velük!

VI.

(Egy perc mulva.)

Pókai bácsi: Lám, lám hugom, hát még mindig idehaza?

Virágné: Oh már csak holnapig s aztán pihentetem idegeim Tusnádfürdőn. Isten vele! sietek bevásárolni.

VII.

(Otthaza.)

Virágné: Pali, holnapután megyek! Egy percig sem maradok tovább. Meghalok a szégyentől. Már ki sem mehetek azt utcára, mert akibe bele botlom, mind meg van rökönyödve, hogy még itthon lát! Ez türhetetlen, borsasztó blamáza. Tönkre teszi idegeim!

Virág ur: Helyes. Pakolj össze és mégy Tördemiczre.

Virágné: Nem bánom már akárhova, csak innét el. Megöli idegeimet ez a sok kérdezősködő.

(Harmadnap mulva elmegy falun lakó szüleihez.)

Irta: Sütő Károly, Tapolcza.

Kemény Simon

orth. izr. tanitó sikkasztási ügyének befejezése.

A következő végzést kaptam:

5147/1912. Bünt. sz.

A szombathelyi kir. törvényszék vádtanácsa hivatalból üldözendő rágalmazás vétségével gyanusitott dr. Marton Adolf elleni büntető ügyet, a kir. törvényszéki vizsgálóbirónak 4635/1912. sz. alatt kelt végzés ellen Kemény Simon pótmagánvádló részéről a vizsgálat elrendelése iránti inditvány elutasitása miatt törvényes időben benyujtott felfolyamodás folytán alullirott helyen és napon megtartott zárt ülésében vizsgálat alá vevén, következően

VÉGZETT:

A kir. törvényszék vádtanácsa a pótmagánvádló felfolyamodását elutasitja (Bp. 379 §. negyedik bekezdés:) és e határozatot a kir. ügyészséggel és pótmagánvádlóval s a terhelttel kézbesités utján közli.

INDOKOK:

A Bp. 105 §-ának második bekezdése szerint a vizsgálat elrendelésének egyik alapvető feltétele, hogy a vád tárgyává tett cselekmény miatt büntvádi eljárásnak helye legyen.

A Bp. 1 §-a értelmében pedig büntvádi ügyben biróí eljárás csak az ellen inditható, akit büntett, vétség, vagy kihágás nyomatékos gyanuja terhel,

adott esetnél a vizsgálóbiró neheztelt végzésében felhozott s e helyütt is elfogadott indokok szerint a gyanusitottnak vád tárgyává tett cselekménye büncselekménynek nem tekinthető:

ennek folytán a vizsgálóbiró a vizsgálat elrendelését szabályszerűen tagadta meg: s igy a pótmagánvádló felfolyamodását a Bp. 379 §-a 4 bekezdése értelmében el kellett utasitani.

Szombathely a kir. törvényszék, 1912. évi augusztus hó 10 napján. dr. Valkó Miklós s. k. t. elnök. dr. Lukács Gábor s. k. előadó.

Midőn a tábla itéletét közzétettem lezártam ez ügy aktáit, nem volt szándékom vele foglalkozni, de a kapott végzésekről a nagyközönséget értesitenem kellett.

Most már beláthatja a közönség, hogy aki sikkaszt és az illetékes forum a hamlokára süti a sikkasztó bélyegét azt onnét lemosni nem tudja soha. A madarat tolláról, az embert barátairól ismerni meg. Én pl. aki sikkasztóval barátkozik, azt boykottálom és — megvetem.

Ezzel végleg befejeztem ez ügyet.

Jánosháza, 1912. szeptember 25.

Dr. Marton Adolf.

A műtörténelmi kiállitás megnyitása.

Látványosság a szombathelyi kulturházban.

Nagy ünnepséggel, a bajor királyi herceg és a kormány kiküldöttjeinek jelenlétében, rendkivüli előkelő közönség előtt, vasárnap délelőtt 11 órakor nyitották meg a pompásan sikerült vasmegyei műtörténelmi kiállitást, amely messze kimagaslik a hasonló kiállitások felett.

A szombathelyi kiállitás iránt nemcsak Vasvármegyében és az ország fővárosában, hanem külföldön is nem remélt óriási érdeklődés nyilvánult meg, nemcsak azért, mert annak fővédője a bajor trón várományosa, hanem azért is, mivel a kiállitáson olyan műtörténeti vonatkozásu kincsek vannak felhalmozva, amelyek méltán keltették fel a szakemberek nagyfoku érdeklődéseit.

Miske Kálmán báró, Végh Gyula, Széchenyi Rezső gróf, Ujváry Ede és Geiringer Zsigmond a kiállitás rendezése körül olyan elismerésre méltó buzgóságot fejtettek ki és olyan szakavatottságot tanusitottak, hogy valóban megérdemlik a legőszintébb dicséretet.

A gyönyörü kiállitást vasárnap délelőtt nyitották meg a nagyközönség számára s bizonyos, hogy a nagybecsü tárgyakat állandóan tömegesen látogatják, nemcsak a szombathelyiek, hanem az idegenek is.

A megnyitó ünnepség a kulturpalota diszes előcsarnokában folyt le, amely szorongásig megtelt vármegyénk előkelő közönségével.

Békássy István dr. főispán emelt először szót, lendületes szép beszédben üdvözölte a megjelent közönséget. Majd köszönetét fejezte ki Lajos bajor kir. hercegnek, hogy szives volt a fővédnökséget meghallgatni. Köszönetét fejezte ki Széll Kálmánnak is, a kiállitás elnökének, továbbá a műintézetek képviselőinek és mindazoknak, akik közreműködtek a kiállitás rendezésében.

Általános figyelem között szólalt fel ezután Széll Kálmán belső titkos tanácsos, a kiállitás elnöke, aki elsőben is köszönetét fejezte ki Lajos bajor kir. hercegnek azért, hogy a kiállitás fővédnöki tisztét elvállalta. Nem tudja mivel érdemelte meg ezen kitüntetést, hogy a rendezőség őt választotta elnökévé. Megérti azonban ezt, mert személyét fontossá az teszi, hogy eddigi szereplése terén mindig szeme előtt lebegett a kultura istápolása. Mindig érezte és ugy tanulta, a politikai és társadalmi vezetés terén, hogy ennek az országnak nagy kulturmissziója van.

A mult dicső és ezt az ország átérzi; átérezte különösen Vasvármegye, Szombathely városa a jelen alkalommal, midőn a kiállitást rendezte, amely most nyilik meg. Azt jól tudja, hogy mi a kulturának a hivatása, különösen nálunk. A kultura által lesz az ország nagy és

hatalmas. A multnak a kincseit fel kell használni, a kulturát hatványozni, fejleszteni kell.

Nem tudta elnyomni érzéseit, melyek felébredtek benne, midőn a csarnokba lépett. Kifejezést kellett adni ezen érzéseknek.

Az ősz politikus éljenzéssel fogadott hatásos beszéde után nagy figyelemmel hallgatták a kormány képviseletében megjelent Székely Ferenc dr. igazságügyminiszternek a következő szép szavait:

Tisztelt közönség!

Őszinte örömre szolgál, hogy a vármegyei kulturegyesületünk mai ünnepén a magyar kormány képviseletében közreműködhetem.

Ez a kiállítás maga egy megkövesedett kultura, amelyben e haza földjén élt nemzedékek hosszu sorának izlése, művészi törekvései és kegyeletes érzései jutnak sokoldalu kifejezésre. Tanubizonysága annak, hogy a multban sem volt üres szóbeszéd, ha országunkat a művelt Nyugat előretolt bástyájaként emlegették és intőjel egyuttal, hogy a jelenben és a jövőben is csak ugy érvényesülhetünk a népek társaságában, ha megőrizzük lelkesedésünket, azért, ami szép, jó és igaz és megbecsüljük és boldogulásunkban elősegitjük azokat, akik bár sokszorosan változott formában ma is ezeknek az iskoláknak művészi megvalósitásán fáradoznak.

Elapadt a szem, kiszáradt a kéz, amely ezeket a tárgyakat megformálta, de él a kegyeletes utókor szivében az érzék, a megértés az iránt a szellem iránt, amely e művekben megnyilatkozik. Ez a megértés amelynek a jelent és jövőt a multtal egybekapcsolva hozta létre ezt a kiállitást, amelyet mint itteni kulturális törekvésünknek egyik figyelemreméltó eredményét, megnyitottnak jelentem ki, remélve, hogy ebből sok tanulságot és hazafias lelkesedést fogunk meriteni.

Szalay Imre, a Nemzeti Muzeum igazgatója szólalt fel ezután és a következő beszédet mondta:

»A Magyar Nemzeti Muzeum könyvtárak országos felügyelőségének meleg kollegiális üdvözletét hoztam a Vasmegyei Kultur Egyesületnek, midőn közmüvelődési házában műtörténeti kiállitásával ujabb tevékenységi kört karolt fel. Szolgáljon a kiállitás hazai művészetünk és iparunk felvirágoztatására és egyuttal nagy és bizony sokszor küzdelmekbe és gazdag elmult századok képének feleleveniteésére. Fogadják kérem a Muzeumok és Könyvtárak felügyelőségének meleg hálaját és elismerését ugy a nagyérdemü kiállitók, kik kegyelettel őrzött családi kincseket hazafias érzéssel, készséggel ide kölcsönözték, valamint a tisztelt rendezőség mindama tagja, akik időt és fáradságot nem kimélve, önzetlen munkájukkal létesitették ezen fényes kiállitást.«

A beszédek után a vendégek megtekintették a kiállitást, melynek szemet gyönyörködtető, érdekes és nagy értékü tárgyai általános csodálatot kelltettek.

Bizonyos, hogy a kiállitást, melynek tárgyait már részletesen ismertettük, nagyszámu közonség fogja látogatni, amint szükséges is, hogy mindenki megismerje a Vármegye nevezetes Műtörténetéről tanuskodó tárgyakat, amelyek több millió korona értéket képviselnek.

Harangoznak . . .

Harangoznak az alvégi toronyban,
Az alvégen egy kis házban halott van . . .
Kósza szellő azt suttogja az ágnak :
Nem kell hinni a mostani leánynak ! . . .

Huzzák, huzzák az alvégi harangot,
Kósza szellő szerte hordja a hangot, —
Vidd el szellő, repülj véle messzire,
Minden legény hadd térjen az eszire ! . . .

Engem is már nem sokára temetnek,
Jól tudom, hogy hamar el is feledtek ! —
Huzzák meg majd a kis templom harangját,
Kósza szellő hadd vigye el a hangját ! . . .

Messze, messze, magas hegyek aljában
Kicsi ház áll, sok nagy között, magában ; —
Ott valaki mégis, mégis akadna,
Aki engem tán még megis siratna ! . . .

Balla Miklós.

A Királyhágón és a két Vaskapun át.

(Vége.)

VIII.

Báziáson igazán ideális kapcsolat van hajó és vasut között.

Amint az ember a hajóhidról lelép, már rajta van a vasuti sineken, tehát a pályaudvaron. Még tizenöt lépés és az ember az — utcán találja magát, szemben egy magas és nagyon meredek hegyoldallal.

Időm volt elég a vonat indulásáig. Épen harmadfél óra. Gondoltam, megnézem a falut és keresek egy jó vendéglőt is. Út másfelé nem vezetett, mint a hegynek fölfelé. Két ut volt, egy meredekebb gyalogut, meg a másik kocsiut. A gyalogutat választottam.

Már jót haladtam a gyaloguton, mikor egy előttem bandukoló atyafi fölvilágositott, hogy Báziás csak egy telep. Csak az állomás környékén álló 4—5 házból áll és még odább van nyugat felé, tehát ép az ellenkező oldalon egy pár viskó. Láttam is őket később, mikor a vonat mellettük elhaladt.

Visszamentem tehát a vasuthoz. A vasuti vendéglő udvarán pompás hüset nyujtó fák árnyékába letelepedve megozsonáztam. S amit egész nap nélkülöztem, kitünő jó vizet ihattam már. Ott ömlött egy hatalmas forrásból az állomás előtt a domboldalból. Alig győztem az ivást. Nem csoda, a hajón levő viz meleg is volt, nem is volt valami jó.

Asztalomhoz odatelepedett egy százhusz kiló körül álló tapasztalatokat gyüjtő orosházi bus magyar. Elbeszélte, hogyan tapasztalt és mit tapasztalt. Volt Herkulesfürdőn, ahol méregdrágán mérik az egészséget. Megtapasztalta a fürdőket. Kezdte a legolcsóbban, a 60 fillérezen és végezte a 2 koronáson. A két koronás volt a legjobb. Benn is maradt vagy két óráig. Tovább is bent ült volna, de kizavarták. Olyan dörömbölést vittek végbe az ajtón, hogy »bácsi, le van ám már a két korona«. Hogy már most ne lássék tudatlan parasztnak, kijött. Hanem ujra váltott még két fürdőt egymásután, de csak azért is kifürödte magát kedvére. Aztán beszélt hajóról, természről, időről, mindenről. Szidta a vasutat, hogy megdrágitották. Elmondta, hogy Báziásról azt hitte, hogy fürdő. (Nyilván összetévesztette Buziással.) Ő is keresté a falut akárcsak én. Nagyot nézett, mikor a legközelebbi falut három óra járásnyira mondták. Meg akarja tapasztalni még Temesvárt is, meg hogy mellette volna egy fürdő, azt is. Fölvilágositottam, hogy az Buziás.

Aztán megváltottuk a jegyeket. Rémséges lassan ment a pénztáros dolga: az uj jegykezelés első napjait élte.

Beszálltunk a vonatba. A vonat egy hatalmas kanyarodással északra fordult és elhagyta az utolsó hegy nyegyet, a báziási Lokvát, melynek oldala nagy darabon le van vágva a vonat számára. Elhagytuk a Dunát is és beléptünk Magyarország hires buza és kukorica-termő vidékére, a Bánságba, a Nagyalföld délkeleti sarkába.

A krassószörényi áradásnak a nyomai erre is meglátszottak. Egypár vasuti hidat itt is elvitt a viz. A mi vonatunk az elsők közül való volt, amelyik már átszállás nélkül közlekedett. Be is értünk Temesvárra szerencsésen, csupán csak az a kis eset okozott utközben riadalmat, hogy meggyulladt alattunk a kocsitengely.

Mikor Temesvárról elindultunk, sötét este lett. A hosszas állandó utazás annyira levett a lábamról, hogy hamarosan mélyen elaludtam s csak akkor ébredtem fel, mikor reggel az első pereces megjelent a kocsiban s ezzel be volt jelentve a többi is s egyuttal az is, hogy Pest közelében vagyunk. Pedig nagyon szerettem volna a földrengés-okozta károkat szenvedett Kecskemét állomást látni.

Nemsokára beszaladt a vonat Kőbányára s hamarosan barátságos szobában, puha ágyban voltam. És ujraálmodtam Királyhágót, Hunyad—Vaskaput, alducai utat, mindent.

Sztrokay Lajos.

Heti krónika.

Fényes esküvő. Somogyi Aladár celldömölki szolgabiró kedden délután négy órakor tartotta esküvőjét Czelldömölkön Lóránth Irma urleánnyal, Lóránth Gyula czelldömölki városi főjegyző leányával. A polgári kötést délelőtt Takáts Márton főszolgabiró végezte főispáni felhatalmazással. Tanukként Göttmann Bódog ny. csendőrezredes és Lóránth István debreceni csendőrezredes szerepeltek. A délutáni fényes esküvőn, amelyen az egyházi szertartást Somogyi Jenő jezsuita barát a szolgabiró testvére végezte, nagyszámu előkelő közönség vett részt.

A műtörténelmi kiállitás vezetősége értesiti a közönséget, hogy a napi zárást egy órával meghosszabbitotta s igy a kiállitás naponta reggel 9 órától este 6-ig lesz nyitva.

Panaszok a piacról. Ismételve fordul hozzánk a közönség a rendetlen piac miatt. Hetivásárkor mikor a korai órákban összevásárolják kereskedők a vidékről hozott szárnyas állatokat s mire a helybeli közönség kimegy, már alig kapnak, vagy ami van is, már méreg drágán árulják. A biró kötelessége volna a piacon sétáló rendőrnek e tekintetben szigoru utasitást adni s az illető kereskedőket eltiltani a korai vásárlásoktól.

Rövid lesz a farsang. Rég volt oly rövid a farsang, mint a jövő évbe lesz. — Január 6-án lesz vizkereszt, de február 5-ére esik hamvazó szerda és azzal kezdődik a böjt. — Mindössze 4 szombat est áll rendelkezésre a bálozó fiatalságnak.

Ostffyasszonyfáról irják, hogy az uj gyógyszertár jogát Bakos Sándor kapta meg. Mult szerdán nyitották meg Takách Márton főszolgabiró, Mezihradszky Kálmán dr. vármegyei főorvos és Hetthéssy Elek dr. körorvos jelenlétében.

Uj pénzintézet. Több róm. kath. egyházmegyében már régóta van egyházmegyei pénzintézet, pl. Kalocsán és Pécsett, ahol az egyházi alapitványi pénzeket kezelik. Értesülésünk szerint október 8-án Szombathelyen Mikes János gróf megyéspüspök elnöklete alatt e tárgyban nagy papi értekezlet lesz. Arra számitanak, hogy a szombathelyi r. kath. egyházmegye területén alapitványi pénzeket legalább négy millió korona összegben összehozhatnak; nagyon természetes tehát, hogy a vasvármegyei különböző pénzintézetekben elhelyezett pénzeket az illető plébánosok fölmondják, kiveszik és a létesitendő egyházmegyei alapitványi takarékpénztárban helyezik el.

Országos tenyészbaromfivásár Sopronban. A Nyugatmagyarországi Földmivelők Gazdasági Egyesülete Szombathely, a folyó évi október hó 23—28—30-án Sopronban a fedett városi lovardában tervezett országos tenyészbaromfivásárját a f. évi november hó 3—6-ra halasztotta el. Felhivjuk a baromfitenyésztők figyelmét, hogy eladó tenyészbaromfiukat okvetlen jelentsék be a fennti egyesületnek Szombathelyre mielőbb, nehogy az egyesület kénytelen legyen a tömeges jelentkezésekre való tekintettel a bejelentéseket elutasitani. A tenyészbaromfivásár Sopronban mint a jelek mutatják sikerülni fog, mert az állam kiküldöttje, valamint külföldiek is Sopronban fognak nagyobb mennyiségü anyagot vásárolni. Felhivjuk különösen a nyultenyésztők figyelmét a soproni kiállitásra azzal, hogy az állam megbizottja nagy mennyiségü nyulat fog Sopronban vásárolni, miért is feltétlenül bizonyos az, hogy a tenyésztők nyulaikat szép áron fogják eladhatni.

Tanitók gyűlése. A vármegyeház nagytermében tartotta meg a szombathelyi róm. kath. egyházmegye tanitóság folyó hó 24-én, rendes őszi közgyülését. A tanitóság és a tanitónők csaknem teljes számmal jelentek meg, hogy ügyeiket megbeszéljék, teendőiket megtanácskozzák és kivánalmaikat illetékes faktorok jelenlétében előadják. Az elnöki tisztet Barabás György töltötte be, mellette foglalt helyet az egyházmegyei tanfelügyelő: Horváth István nagyprépost is. Ott volt Kuliszéky Ernő, kir. tanfelügyelő is. Már belekezdtek a tárgysorba, amikor, a küldöttségtől kisérve, megjelent Mikes János megyés püspök is, aki Barabás György ünneplő és üdvözlő szavai után szintén az emelvényen foglalt helyet és meleghangu beszédében különösen azt hangoztatta, hogy nagy szeretettel viseltetik a tanitóság iránt s azon lesz, hogy bizonyos olyan teendők, amelyek a kántortanitó és a papság között surlódásra adtak a multban alkalmat, kiküszöböltessenek. Lelkes éljenzés és zugó taps köszöntötte a megyés püspököt, aki áldást adva a tanitóságra, távozott. Ezután Kuliszéky tanfelügyelőt üdvözölték, majd folytatták az ülés tulajdonképeni tárgysorozatát. A pénztáros jelentését tudomásul vették, Polczer Kálmán számoló gépét praktikusnak találták és rátértek a pályamunkák birálatára. Dijat nyertek: Riesne János két munkájáért, Tarány Mihály és Szeitl Mária egy-egy munkájáért. Eddig csak békés volt a hangulat, de a zalaszentgyörgyi tanitó felszólamlása egy kis vizet zavart, amikor fizetésrendezés és a szolgálati pragmatika dolgát feszegette. De ez a vihar is elcsendesedett s igy a béke jelében oszlott szét a tanitóság.

Uzsorás szövetkezetek. Budapestről jelentik: Pramér Alajos miniszteri számellenőr négy-öt évvel ezelőtt szorult helyzetbe jutott. Elment tehát a IV—V. kerületi takarék- és hitelszövetkezethez, ahol nyolcszáz korona kölcsönt kért. Miután pedig egy életbiztositási kötvényt adott fedezetnek, a szövetkezet megszavazott Pramernek, nyolszáz kor. kölcsönt amelyből 588 koronát kapott kézhez. A többit különböző cimen levonásba hozták. Pramer már ezerharminchat koronát fizetett a 800 koronára, de a szövetkezet könyvei szerint még mindig tartozott. Végre megunta a dolgot és a szövetkezetet uzsoráért feljelentette. A biróság Szepessy biró elnökletével tárgyalta az ügyet és a szövetkezet igazgatóját Pallóst, miután az uzsorát megállapitotta, hat heti fogházra itélte.

Katalógus a műtörténelmi kiállitásról. Csányi Károly igazgató a kiállitás látogatóinak a kényelmére egy emberfölötti munkát végzett, midőn az ott kiállitott tárgyakról katalógust készitett. Ebből megtudjuk, hogy 91 kiállitó 1292 szám alatt mintegy 2000 tárgygyal szerepel. Ezen művecske nélkül a nagyközönség s akár a szakember sem boldogulna a sok szép kiállitott tárgyak megtekintésénél.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk. Rotschild Salamon rőfös- és divatárukereskedő hirdetését.

A „közönség és az egyforintosok. Minthogy az egyforintos érmeket rövid időn belül kivonják a forgalomból, igen sok forrasztással ellátott forintos kerül a kereskedelembe, melyen karika függelék volt. Ezeket a hibás forintosokat csak 1 korona 20 fillér értékben váltják be. Saját érdeke mindenkinek, hogy ilyen forintosokat ne fogadjon el.

Elejtett beszédek

A. Hát az ipar csak fejlődik szépen Jánosházán!

B. Szépen fejlődik.

A. Ne gunyolódj! Hisz egy uj vállalat létesült. Igen sok munkáskéz foglalkozást kapott benne.

B. Melyik az?

A. Melyik az? A zabhegyező vállalat. Hány család apraja-nagyja hegyezi otthon a zabot?

B. Nem értem.

A. Napok óta nem is beszélnek másról.

B. Ha babról volna szó, — azt elhiszem. A bab egy fontos, — keresett élelmi cikk itt — különösen szombaton, de zabról — nem hallottam.

A. Ez az érdekes. Tudod, az egyik dologtalan, tétlen, munkanélküli, a maga körében előadta, hogy ők szegények, dolgozni nem szeretnek, de szeretnének egyszerre meggazdagodni, — hát menjenek a börzére spekulálni az egyszer zabba — és nem babba. Azt mondta: Miért mindig — babba és nem zabba?! Miért van a nótában is: »Babot vittem a malomba«. Vigyünk zabot a malomba. Most divat a csecsemőt is zabliszttel táplálni és babliszttel. A zab ára felmegy — mi nyerünk, a mi ázsiónk is felmegy és mi is milliomosok leszünk Jánosházán.

B. S mi történt.

A. A zab ára leszállt, nekik a nap nem is kelt fel. Eladtak 60 vaggonnal s azóta a zab itt rosszul érzi magát, folyton hegyezik és hegyezik. — Most már Kukutyint elkerülte Jánosháza. Tele van itt a város akácfa . . . pardon — zabbal. Zabliszt, zabkenyér, zabfőzelék van sok család asztalán és fazekában. Kevés helyen főzhetnek most ünnepnap tyukot a fazékban. De van bennük humor. Az egyik nagy busan mondta nekem: »Higyje meg, Csekonai Vitéz Mihály szerencsésebb volt mint én, az könnyen felejtette el »a csapot és papot« — de én nehezen fogom elfelejteni a babot és zabot. Most akasztófahumorral chorusban dalolgatjuk:

»Kükerica, bab és zab,
Nekünk nem jött fel a nap,
A zab mert olyan hegyes, hegyes
Nekünk jutott a fekete leves.«

*

A. Hallod, hallod a hegedüt, hogy sir és kesereg.

B. Négy kis hurban annyi bánat, nem is tudom, hogy fér meg, — mondta Szász Károly.

A. Kérlek ne szakitsd félbe a mondatomat. Mily mélabus nótát huz a cigány, a verklis nem játszik mást. Folyton azt hallom reggel, este: »Szép asszony feledjen el.« Mintha összeesküdtek volna minden ellenem. Csak engém lássanak, már rákezdi »Szép asszony feledjen el.«

B. Hisz a sziv minden hurját rezgésbe hozza azon dallam minden akkordja, inkább örülj neki.

A. Szeretem a szép melodiás nótákat, de ez az egy folyton bosszant. Ha soká tart s nem szakad el a cigány hurja, talán megszakad a szivem.

B. Na — na.

A. Ettél már »elsőrangu« borjusültet.

B. Kérlek ne bosszants az előkelő és elsőrangu ruháiddal és ennivalóiddal.

A. De mikor itt minden oly elsőrangu.

B. Az nem. De láttam az utcán egy elsőrangut . . .

A. Kérlek ne tovább.

B. Miért?

A. A Szálika megharagudhatik, ha esetleg róla szólna a nóta.

B. Korántsem. Láttam egy elsőrangu prototypust Darvin elméletéről. A Szálika esetleg mondhatná, aki az ő urának származását Darvin szerint keresné, az őt bántja meg.

A. Ugy-e már megint kezded!

Tüske.

Szerkesztői üzenetek.

Többekknek. Ha a lapot pontosan nem kapja valaki, leghelyesebb azonnal a kiadóhivatalhoz irni.

J. Helyben. Csak örömünkre szolgál, hogy a legutóbbi tűz által sujtott gazdak a házukat a Stern féle téglagyár hornyolt zsindelyével fedik be kivétel nélkül és a tolakodókat kiutasitották a lakásukból. — Helyszüke miatt erről később.

Gabona árak

1912. évi szeptember hó 25-én:

Buza	9.90 —
Rozs	8.80 —
Árpa	8.70 —
Zab	8.80 —
Tengeri	10. —

Az árak 50 kg.-ként korona értékben értendők.
Hozatal bőséges. — Árak hanyatlók.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Figuli féle házban.

Készit: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben

Életnagyságu képeket

brom, platin, pastel vagy olajfestéssel.

Elsőrendü minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltetnek.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az ódorfai alsó erdő dukai szélén

1 ürm³ tölgyforgács 2 korona 50 fill.

Váltható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

A már viághirü Kolozsvári (Heinrich)

Szent László fertőtlenitő

:: pipere szappan ::

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellett remek illatával kiváló bőrtinomitó anyaga folytán elsőrangu kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt. — Ára 70 fillér.

Épittetők figyelmébe!

Alulirottak a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy állandóan nagy raktárt tartunk

cementlapokból,

mindenféle szinben, épugy cementhidakból is. Elvállalunk cementkutépitést. — Jutányosan számitunk minden e szakmába vágó munkát. **A közönség bizalommal fordulhat hozzánk!**

Költségvetéssel bárkinek készséggel szolgálunk!

Perendi és Kiss

épitési vállalkozók, képesitett kőmives-mesterek, Jánosháza.

ÜZLET-MEGNYITÁS

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy

Jánosházán, Fischer József

takarékpénztári igazgató házában (a szövetkezeti üzlet mellett)

rőfös- és divatáru

üzletet nyitok 1912. évi október 1-én.

Nagy raktárt tartok a legfinomabb női szövetekből!

A legutolsó divatnakat **costümekhez** és egyéb ruhákra valót.

Kanavászon, valódi rumburgi damasztárukat.

Nagy raktár **uri és női divatcikkekből!** Nap és esőernyők, harisnyák, gallérok, kezelők, nyakkendők **és különféle díszek.**

Raktáron tartok valódi angol, gyapju, Reichenbergi és Brünni férfi szöveteket.

Minden törekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség bizalmát kiérdemeljem, ezért kérem a támogatását.

Rotschild Salamon

Nyomatott Dinkgréf Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.